

for Persontrafikkens Vedkommende. Indirekte er der neppe nogen Tvivl om, at ogsaa denne Trafik i høj Grad berører Landbruget, hvis Tarv i vor Tid er saa nøje knyttet til Handelens. Vi ere da ogsaa i Besiddelse af Udtalelser fra Institutioner, der særlig varetage Landbrugsinteresser, gaaende ud paa, at en udvidet og forbedret Persontrafik ret beset er af stor Vigtighed for Landbruget, blandt andet fordi dertil naturlig knytte sig Forretningsmænds Rejser. Hvilken Betydning en forøget Persontrafik over Esbjerg til London vil have for hele Landet, er det neppe nødvendigt at paavise. Ogsaa for den videre Udvikling af denne Trafik, der er vokset ganske betydeligt med Aarene, er der sikkert store Muligheder, naar Betingelserne i øvrigt ere til Stede for Havens og Skibenes Vedkommende. Vi mene ydermere, at en saadan Udvikling af baade Eksporsten og Persontrafikken vil kunne finde Sted indenfor det Tidsrum — ca. 8 Aar —, i hvilket den projekterede Havn skal fuldføres — et Tidsrum, i hvilket der jo — saafremt de Tanker realiseres, der ere fremsatte ved Forelæggelsen af Lovforslaget om Udvidelsen af Havnen — ikke skal gøres noget ved Eksporthavnen. Skulde Udviklingen saaledes medføre, at Kravene til Skibenes Ydeevne voksede, vil man være afskaaren fra at imødekomme saadanne Krav, saafremt Projektet bliver til Virkelighed, hvad der altsaa vil medføre en Stagnation paa et Omraade, hvor der er Grund til at vente en for Landet frugtbringende Udvikling af en Virksomhed, som Esbjerg By dog for en væsentlig Del skylder sin nuværende Virksomhed.

Det er nu Selskabets Haab, at det høje Ministerium — efter at have gjort sig bekendt med de ovenfor anførte Udtalser — i Landbrugets Interesse vil foranledige Spørgsmaalet om Udvidelsen af Esbjerg Havn optaget til fornyet Overvejelse, hvor der vil blive taget Hensyn til de Anskuelser, som her ere udviklede.